

7. c. cū medicinalis. de sen. excō. li. vi. et facit. c. ex līs. de cōstī.
et glo. in. ad reprimendā. de of. ord. et dī. hic ppetua sīm In
no. q̄ profer fīne p̄finitio et p̄tis: vñ dīr perpetua aptitudis
ne: q̄ poterit esse perpetua dū vixerit sīc nō corrēct: vel po
test erponi sīm eū p̄dī iste deponit ab officio seu privari bñh
cio. et sic per petuo ponitur extra cōmūnionem clericorū seu
beneficij. nam ex cōmūnicatio sonat in separationē. prima tū
erpositio est magis confusa litera. *Abbas.*

- 1 Clerici moniti ut dimittant concubinas: et non se corri
gentes suspendunt et deponunt. et est in optione iudicis. 2.
- 3 Clericus notorius concubinarius an ipso iure sit suspensus:
nulla monitione preambula: et an celebrando efficiatur irreg
ularis.
- 4 Suspensio iuris et suspensio hominis inducunt diuersos ef
fectus.

Si moniti cōcubinas nō dimittunt suspensus a bñsi
chys: et si se nō corrigunt. b.d. b3 tria dicta q̄ patent in text. ibi
si vero. **C**asus literalis. Clerici de archiepato cātuariensis.
fornicariā tenere solebat q̄ dño pape notificatum est quare
papa mādat archiepo cātuarien. et ei⁹ suffraganeis quate
nus clericos illos moneāt ut illas cōcubinas abjiciāt a se: et
eas vltieris nō admittat. qd̄ si facere cōtēpserint ab ecclēsīs
suis eos suspēdāt vñq̄ ad debita satisfactionē: et si eas suspen
si retinuerint ab eis dē ecclēsīs perpetuo remouant. *Berī.*
Cho. primo ar. q̄ clerici in minorib⁹ non cogunt per ecclē
siam ad concubinas dimittēdas: sed hoc argu. nō pcedit: et
est ter. cōtra in. c. fāt. j. eo. ti. c. v̄t clericor. s. t. i. sed ideo
dicit hic de cōstitutis in sacris: qz alīg. nō ita corrigere corrigun
tur. **C**ēdo no. q̄ clericus ex cōcubinatu nō priuat benefi
cio incontinēti. sed prius dī moneri. cēdo suspēdāt. tertio p̄i
uari. **S**z hīū tenuit text. in. c. ex parte ade. detest. vbi sine ali
qua monitione clericus publicus concubinarius priuat be
neficio. ad idē. c. fāt. j. eo. vbi non fita suspensio. sed vide
ibi glo. quare puto. q̄ istud sit arbitratū vñ iude velita
principio ipsum priuare bisficio: vel prius admonere: vñ et
suspendere: qz cuī iura in hoc varie loquuntur p̄t p̄t per totū
bunctūlū optio dāt iudici. vt in būlū dīxi in. c. v̄t. s. c. et fa
cit. d. c. fāt. in ver. līcēat. iuncta glo. hoc bene no. nam per
hoc reducōtib⁹ ad cōcordia līta iura q̄ varie loquuntur in mo
do pcedendi ḡtra cōcubinarios līz em olim ppter scandalū
cum hoīes essent feruentes in fide p̄ simplici fornicatiōe clē
ricus deponere: vt in. c. a multis. de era. et quali. bodie autē
nō ita aspere pcedit: vt hic z. in. c. cōfraternitatis. xxiiij. dī. po
terit ergo iudicēt sīm facti cōsūstantiāt locorū constutidū
nes incipere a penitūtioiē vel grauiori. reliqua sunt clara.

- 3 **C**ēgl. super verb. suspēdatis. ad fī. et bac gl. babes vñā
solutionē et cōcubinarius nō notorius non sita iure suspens
sus. sed notorius sic siue sit notorius facti evidētis: siue p̄sen
tentiam. et no. gl. in eo q̄ dīcīt q̄ notorius nō dīcīt tolerat.
sed contra bāc solutionē gl. facit. c. iij. s. c. vbi loqui de pu
blico concubinario et mādat illū suspēdāt. ergo nō est ipso iu
re suspensus. circa hoc dānt plures sol. Inno. et Hōst. primo
poluerit istam sol. gl. **S**ēdo Inno. poluit istā solu. vñ ter. iste
procedat et circa minores ordines sed hīa pcedunt quo ad
officium facer dōtale. vñle dicere q̄ publicus concubinarius
suspensus est a iure respectu officij facer dōtalis tm. bene fas
cit. c. v̄stra. j. eo. ti. sed ab homine sit suspensio ab alīs ordinib⁹
bus. sed hec solu. non placet Inno. qz iura vñderū interdicere
tali eructionem cuiuslibet ordinis. lxxij. dī. si qui. xxxij. dī.
p̄iter. **T**ertia solu. sīm cuī vt hoc c. loquatur in suspectio. sed
hec solutio non vñ per. c. iij. s. c. Quarta sol. sīm eum q̄ a iu
re concubinarius non est directe suspensus sed indirecte respe
ctu obiecti: q̄ p̄cipit alīs vñ non audiant diuinā a talibus
sed ab homine dī suspensiō directe vel sīm cum līz tales sint su
spensiō a iure nibilominus possunt suspēdāt ab hoīe ordine iu
diciario procedente. **E**t ponit tres not. effectus q̄tum ad
propositum inter illam suspensioē iuris et hominis. nam
concubinarius suspensus a solo iure se corrigendo non indi
get absolutionē quantū ad hoc vt alī possint licite audire di
uina ab eo: līz ipse celebriare licite non possit sine dispensatione
superioris ex quo eius crīmē non fuit notorius et no. hic. nam
in. c. venerabili. de sen. excō. sentit q̄ nulli dispensatio sit necel
saria sed p̄t dīci: vt no. in. c. h. dē temp. ord. suspensus vero ab
homine non recuperat officiū suū q̄uis penitentiā grano
se restituat. ad hoc. d. c. venerabili. **S**ēdo differētia: q̄ suspens
sus a canone celebrando nō efficitur irregularis. secus in su
spensio ab homine. xij. q. iij. si quis presbyter. hoc nō p̄t Hō.

dicit em q̄ suspensus a canone celebrando efficitur irregularis
q̄ suspensio habuit originez a canone vt proba ī. c. dē re
indi. lib. vj. et in. c. i. de sen. excō. co. lib. et fieri transiunt docto,
sed tu omnino vide Inno. in. c. i. celebriat. de cle. exc. mini. vbi
pulchre declarat seipsum. fatetur em̄ ibi q̄ suspensus a cano
ne efficitur irregularis celebrando q̄ suspensio habuit origi
nem a canone: secus vbi canon tantum approbat suspētione
a deo factam. nam quilibet peccator est suspensus a deo et a ca
none per approbationē et talis non efficitur irregularis qua
fisentia ibi q̄ notorie fornicarii non est suspensus a cano
ne imponente penam: sed a deo principaliter: et a canone per
approbationē: et est subtile dictum: et dat alium intellectu
ad iura hic alleg. pro et contra. sed ipsem in. c. i. de sen. excō.
li. vi. apertissime tener contrarium dicere q̄ notorie fornicia
tor celebrando efficitur irregularis: q̄ est suspensus a iure p
et. preter. dicam de hoc latius in. c. v̄stra. j. eo. vbi explicat
bo totam materiam. **T**ertia differentia sīm Inno. et q̄ suspens
sus a canone nō perdit beneficia nisi priuatur. secus in suspē
so ab homine: quod non placet Hōst. et bene nam si suscepit su
pensus non vacat beneficia: qz suspensio sit ad ips. **S**z Ulin
cen. posuit hic aliam sol. ad cōtraria dices q̄ notorie forni
cator est suspensus a iure: sed vt pena augeret p̄t suspēdi ab
homine monitione precedente: et ita loquitur hic. et quid ope
retur tunc secunda suspensio. dicte not. in. c. ita ad querendā.
j. d. iude. et hec so. p̄t teneri intelligēdo q̄ si suspensus ipso
facto a iure. Hōst. dicit. et illud loqui in suspētione a benefi
cio. et contraria in suspētione ab officio sentit hic q̄ suspens
sus a beneficio nō sit suspensus ab officio. qd̄ est cōtrario. in
de. cupientes. in ver. non nouā. de pe. et videf etiā hanc op̄i.
sequi Hōst. do. **A**n. hic dicit q̄ non est suspensus a beneficio
publicus cōcubinarius vt hic. sed ab officio sic. et si celebriat
efficitur irregularis. et dicit hoc quasi exp̄ressū in. d. c. et cle
ricorum. ver. si quis. s. t. i. sed certe primum dictū nō procedit
per. c. preter. p̄alle. vbi dicit q̄ nullam partem recipiat ab
ecclēsīa: vñ dicemus q̄ aut pariter est suspensus ab officio et
beneficio: aut q̄ canon loquitur ibi approbatue: et ad. c. et cles
ricorum. dīc p̄t ex toto nō probat: nam p̄t intelligi de suspē
so ab homine. patet quia primo dixerat de pena cōdigia ab
homine. Et ex his habes materiam declaratam ad partes.
dicam conclusionem in. c. v̄stra. j. cod. vbi melius cadit ma
teria. *Abbas.*

- 1 **G**lo. Litera impetrata tacita veritate vel facti serie nō valēt.
2 Absolutio obtenta per surreptionem non valēt.
Surreptio in literis impetratis ad lites non operatur quin
saltem procedatur secundum iuris formam: secus in literis
gratiosis.

Super eo. **b** **T**acita facit serie obtente non valēt. b. d.
Casus literalis. Quidam sacerdos babebat publice
concubinam monitus a suo cōpō et dimittere nolebat ppter
quod ips. eū ab officio suspēdit ipse appellauit ad sedē apo
stolicaz. eboraciē. archieps. significauit hoc dño pape. rñdet
papa si dīcīt sacerdos literas imptauerit q̄ facti serie nō
contineat literē nō valebunt. *Ber.* **C**ho. primo q̄ absolutio
tio obtenta per surreptionē nō valēt. **S**ed oppo. cōtra text.
de. c. super literis. de reser. vbi pcedit saltem sīm iuris for
mam q̄i interuenit surreptio nō malitiosa. Sol. dicunt doc.
illud pcedere in literis impetratis ad lites: et sic super literis
impetratis de iustitia: hic impetravit literas gratiosas sup
absolutionē. Item dic quod aut malitiosa fecit: qz si dixisset
q̄ propter concubinatum fuerit suspensus nunq̄ obtinisset c
absolutionē. *Abbas.*

- 1 **G**lo. Clerici concubinariū moniti non se corrigētis suspēdā
tur et deponuntur.
2 Clericus constitutus in minoribus: p̄t līsite matrimoniu
contrahere.
3 Līcēt istud verbum non importat preceptum.

Iautem. **T**āi clerici moniti non dī
tur a beneficj. et si se nō corrigunt deponunt. b.
d. tria sunt dicta que patent. **C**asus literalis.
Clerici londoniensē habebat publice cōcubinas: q̄stuit ep̄i
scopus qualiter pcedere debet et cōtra illos. Rñdet papa di
cens q̄ si in quibusq̄ ordinib⁹ sunt constituti nisi admo
niti secundo et tertio a se dimiserint easdem decetero non ad
missuri ecclēsīs vel earū portionib⁹ ap. et spoliat. p̄curat
B. ij

A Ab hōse. Ad.
de vidēdā Oldr.
qz. lxxvij. vbi po
nit an notori⁹ for
nicator sit eligib
lis et ibi ponit dis
ferētia sit suspē
sum ab hole et sus
pēsūz a iure. B.

Sebasti. Sapīa.
CSuper eo. Li
mitat istū text. d.
Baf. i. l. circa p̄n
cipi. C. fī. hīus vel
vti. pub. inquātū
bic colligit q̄ nō
valēnt līcēt facti ses
riē nō cōtinētēs:
vt nō pcedat q̄i est
alīg. eligibile ex
ceptione vt ibi per
eū. et vñ qd̄ p̄t istū
ter. dicit Bal. i. l.
p̄scriptione. C. fī.
hīus vel vti. pu. res
ert Feli. in. c. pos
tulasti. s. d. refr.
Clō. vñ. Adde
Alerā. cōf. lxxij.
q. lib.